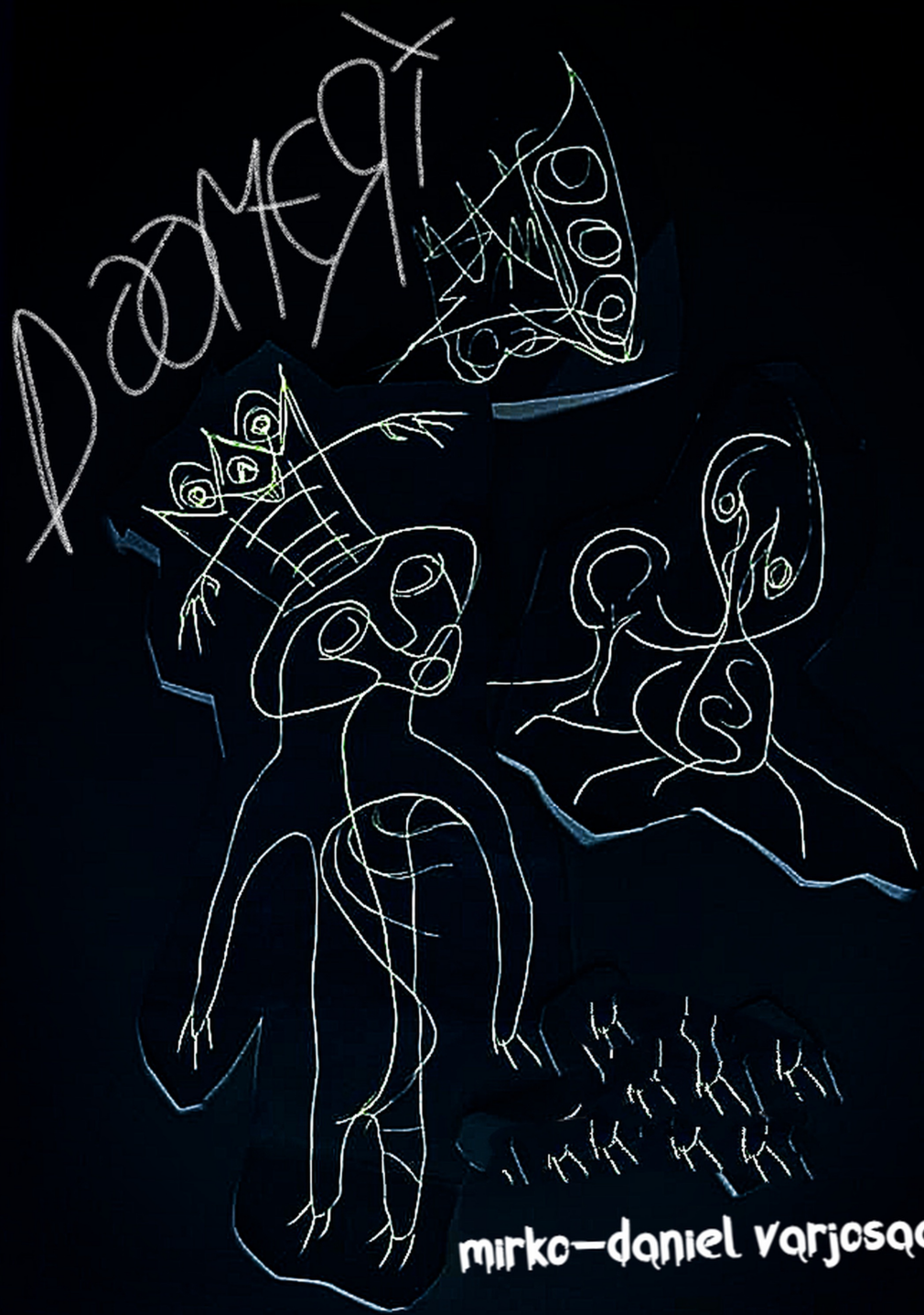

mirko-daniel varjosqari

Mirko-Daniel Varjosaari

DOOMERI

runoja

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Mirko-Daniel Varjosaari

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-89-2173-8

doomeri. ensimmäinen osa:

**l o p p u a
sisälmykset**

1. perillä
2. ajatellu
3. pitkin pelotonta tietä
4. kaulu
5. arvaa mitä (jätti)
6. pidempään
7. sairaalakattaus (saatto)
 8. ostoxilla
 9. kuhutaas
 10. kolariolento
 11. ihan takana
 12. suosittelen
 13. moi
14. pimenevä elämä
15. ultrassa (kolmio)
 16. miks
 17. en tiä
18. päähenkilö kuopattu
19. vikasukua
20. vainoo
21. ja sinäki siinä (pilkkaruno 2000)
 22. susta tuntuu (tarve)
23. joku loppu (hyvä minä)
 24. lisää öisin
 25. mis kaikki o
 26. piirsin kuvan
 27. kaunarakas
28. pikkukarhut saa kiinni
29. hyvä minä (rästimestari)
30. en puhu henkee (ei viestiä)
 31. kaks oottaa
 32. sisämies
 33. kolmio
34. nyt älä välitä (mesenaatti)
35. mutta (koneistoeläin)
36. irti ja kiinni

“I praise, I do not reproach, nihilism's arrival. I believe it is one of the greatest crises, a moment of the deepest self-reflection of humanity. Whether man recovers from it, whether he becomes master of this crisis, is a question of his strength!”

- Friedrich Nietzsche

PERILLÄ

Mitenkähän
on, tarviikohan mun
herätä enää kun
uudelleenkootut ihmiset ehkä
lähtee tänään, kuolinisketty aurinko
ehkä ahtautuu kuuna luolaani
toipumaan vuosituhanneksi;

Näen tämän päivän etäällä elämästäni
pyörien putoavan tulestaan,
ja se päivä nousee huomenna myös
uudestisyntymisten savuina siellä, ehkä
sillon? en enää olis
joku joka tietää
miten paljon en ole -

Horjuen auringonranka painelee
routaan kuumia neulojaan
kun painuu mailleen
ja maat on jo paistumassa
ja tuli pian jo perillä
maailmasta, sen
tarkotuksesta

AJATELLU

ajatellu ajatukset
mun etäämmällä vartovaa
verta
ja missä sitä pitäis
aika paljon vapaana olla,
ihan likeltä
itseään ja haalistuvaa
hämmennystäni todistaen -

ja ajatelleet
että kenen julmalla luvalla
koluan oloani: ontosti uutisoitu
katastrofinpuolikas -

ja kenen voimilla yhä
kannan itseni; sanan
muotoisen arkun
arkun perään
takaisin ja tyhjänä loiskuen
täältä pois.

PITKIN PELOTONTA TIETÄ

alas mun aikainen terä
alas mun myöhästyvään lihaan

alas mun viipyilevä liha
alas mun ehtivään likaan

alas mun ennenaikainen lika
alas meiän

lautasellenne,
lautasenne seinään

seinä oman sodan ja
yksityisen myrskyn mukaan

sota sattuvaan rauhaan, ja
rauha kiehuvaan leudonsilmään

KAULU

kävelin
lauma kuolleita
nuoria miehiä liian
hitaina mun kiireisissä kengissä
halki koulujen pihojen
kuolahuurujen, syyttävien
sylkisumujen
menin vaan enkä mustan toivon ja pyhän
pelon lapsi
ollu tarpeex arkista
pikkupahaa että oisin
voinu saaha opettavaista
vertanne
lihaanne
vaihduntaani -
jotenka kaikki mun muistavimmat
silmät kuivu auki
kysyviks pitkin mun
nääntyvää päätä ja ääni kuivu
hiljasuudeks mun
yössä juokseville
sanoille,
näin

DOOMERI,
eli
vihoissaan, inhoissaan,
peloissaan ja suruissaankin jokseenkin
nuoruudellisia nootteja
hajonneempien miehenmielien
savuisilta, sateisilta nollamailta:
sisältäen pyrkimyksen ja taipumuksen
puhua rujompaa, peräti
painajaisempaa runoa niistä
huonoimmista ja suorastaan
hirviömäisemmistä
tunteista, oloista, tiloista ja
ulkopuolisuuksista
joita läheltä ihmisen elämän erilaisia
lopunaikoja, todellisia tai näennäisiä,
voi löytyä;
kirjoitettu, hiottu ja
valmiiksi haudottu
2005-2025.

9

789528

921738